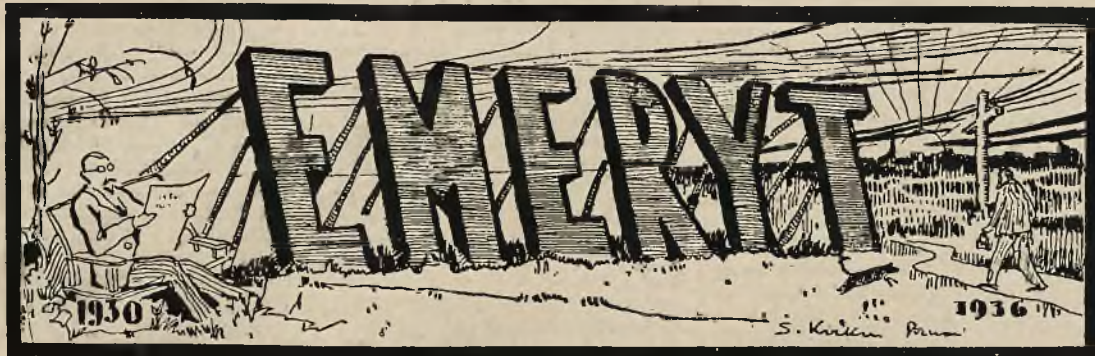

Poznań, dnia 15 czerwca 1938 r.

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Oплата pocztowa
uiszczona ryczałtem
Adres Redakcji
i Administracji
Poznań, Matejki 54
Telefon Nr 8-86-38
Konto PKO 209,000
Konto poczt. - rozrach.
tylko dla prenumeraty
Nr 50

Prenumerata:
rocznie zł 6,00
kwartalnie ... „ 1,50
pojed. numer ... „ 0,25
Ogłoszenia:
drobne: 1 słowo 10 gr,
napis 1 słowo 20 gr
reklamy: ¼ str. 40 zł,
100 mm kw. 0,30 zł

REZOLUCJE

zapadłe na Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu emerytów państwowych w Poznaniu w dniu 3 czerwca 1938 r.

Zebrani w Poznaniu w dniu 3. czerwca 1938 r. emerytowani funkcjonariusze państwowi i przedsiębiorstw państwowych, wojskowi w stanie spoczynku, oraz wdowy po funkcjonariuszach i wojskowych, powodowani głęboką troską o byt ich i ich rodzin uchwalają:

1. zwrócić się do Pana Ministra Skarbu z prośbą o:

a) zaniechanie pobierania specjalnej opłaty za uchylenie dekretu z dnia 22. listopada 1935, gdyż dekret ten uznany przez Najwyższe Czynniki za nieuzasadniony i krzywdzący, ukrócił niesłusznie przez 2 lata i trzy miesiące uposażenia emerytalne, już przed tym 11 razy obniżane i spowodował nadzwyczajną nędzę rodzin emeryckich, przysparzając Skarbowi Państwa 70.000.000 złotych, kosztem tej najbiedniejszej klasy społecznej;

b) bezwarunkowego zaniechania pobierania tej opłaty od tych emerytów, którzy mając nadmiar służby, dekretem z 22/XI. 35 nie byli pokrzywdzeni;

c) zaprzestania pobierania od uposażeń emerytalnych podatku specjalnego, albowiem równowaga budżetowa została już osiągnięta, natomiast emerytury są przedmiotem najwyższego opodatkowania w Polsce, jakkolwiek nie wystarczają one na zaspokojenie najskromniejszych potrzeb rodzin emerytów. Innym kategoriom pracowników zwraca się potrącany podatek specjalny;

d) zarządzenie wypłaty zalegających od roku 1930, $\frac{2}{3}$ części dodatku mieszkaniowego, zwłaszcza, że dodatek ten wstrzymany został na czas do osiągnięcia równowagi budżetowej, a równowaga została już osiągnięta;

e) spowodowanie wydania aktu ustawodawczego, zaliczającego lata wojny światowej w wymiarze podwójnym.

2. Zwrócić uwagę członków Izb Ustawodawczych na nadmierne opodatkowanie emerytów państwowych, których obciążenie podatkami bezpośrednimi dochodzi do 30% należnych uposażeń, oraz na postulaty wymienione pod a) do e).

3. Zebrani, jako obywatele Państwa stwierdzają na podstawie obserwacji w terenie i długoletniego doświadczenia życiowego, że tylko silna i zdecydowana polityka Rządu wobec mniejszości narodowych, oraz stworzenie możliwości pracy i zarobku dla szerokiej rzeszy bezrobotnych, potrafią zdobyć zaufanie dla sfer rządzących i dokonać konsolidacji społeczeństwa oraz wzmocnić obronność Państwa.

SPRAWOZDANIE

z Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Emerytów Państwowych w Poznaniu.

Sala Ogrodu Zoologicznego w Poznaniu wypełniła się w dniu 3 czerwca br. po brzegi. Zainteresowanie członków było niezmiernie ożywione, gdyż na porządku dziennym obrad znajdowały się takie zagadnienia jak Kasa Samopomocy, Spółdzielnia Pracy, zniesienie opodatkowania za uchylenie dekretu, oraz uchylenie podatku specjalnego.

Zebranie zajął prezes Zrzeszenia poznańskiego p. prof. Jaślar i omówił zorganizowanie Kasy Samopomocy, jakoteż sprawy zawodowe i program prac Związku Emerytów na przyszłość.

Kasa Samopomocy zorganizowana została na zasadach statutu, zatwierdzonego przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń, ogłoszonego w „Emerycie” Nr 10 z dnia 15. maja br. Ma ona na celu przychodzenie z pomocą członkom tak przez udzielanie w nagłych wypadkach małych, krótkoterminowych pożyczek, jakoteż ułatwienie kredytu w nabywaniu opalu, odzienia, obuwia itp.

Do Kasy Samopomocy należeć mogą ci członkowie miejscowi, którzy podpiszą deklaracje przystąpienia, — oni też po zakończeniu Zebrania Ogólnego, odbędą Zebranie Kasy Samopomocy, wybiorą Zarząd i uruchomią działalność Kasy.

Filie poza Poznaniem, mają prawo zorganizowania u siebie takich samych Kas Samopomocy, na podstawie tego samego statutu, zatwierdzonego dla Związku Okręgowego, w którego postanowieniach istnieje

prawo działania na Województwa Poznańskie i Pomorskie, oraz zakładania Filii, gdzie okaże się to stosowne i potrzebne.

Zorganizowanie „funduszu pośmiertnego” odpada, albowiem Ministerstwo Skarbu odmówiło zatwierdzenia odpowiedniego regulaminu, oświadczając, że rolę tę winny spełniać Towarzystwa Ubezpieczeniowe. Nie liczone się przy tym z faktem, że Towarzystwa Ubezpieczeń nie chcą przyjmować do ubezpieczenia osób, które ukończyły 60-ty rok życia, a w danym wypadku chodzi właśnie o takie osoby i o zabezpieczenie dla nich drogą wzajemnej pomocy członków — kosztów pogrzebu, gdyż często zdarza się, że na wypłacenie kwartału pośmiertnego potrzeba dłużej czekać, zaś rodzina zmarłego nie mając środków na pokrycie koniecznych wydatków ostatniej posługi, znajduje się w wielkim kłopotcie.

Przedstawienie w stosownym piśmie do Ministerstwa tego stanu rzeczy z prośbą o zrewidowanie zajętego poprzednio stanowiska, nie odniosło skutku.

Omówiwszy dotychczasową działalność Związku oraz jego zamiary na przyszłość a to: zabiegi podjęte o zaniechanie pobierania specjalnego opodatkowania za uchylenie dekretu, o uchylenie podatku specjalnego, o podwójne zaliczenie lat wojny światowej i o wypłacenie zaległego dodatku mieszkaniowego, a w końcu rozpoczęcie akcji Związku o zapobieżenie bezrobociu, — nawoływał mówca emerytów do ścisłego zrzeszania

„CZAS ODNOWIĆ PRENUMERATĘ NA III KWARTAŁ”